A natureza do tempo

Para todo hai un tempo, e para todo propósito debaixo do ceo o seu tempo: Eclesiastés 3:1

Pentateuco

E co paso do tempo aconteceu que Caín trouxo do froito da terra unha ofrenda ao Señor. Xénese 4:3

Pero o meu pacto establecerei con Isaac, que Sara che dará a luz neste tempo o ano que vén. Xénese 17:21

E dixo: Volverei a ti no tempo da vida; e velaquí que Sara, a túa muller, terá un fillo. E Sara oíuno á porta da tenda, que estaba detrás del. Abraham e Sara eran vellos e entrados en idade; e xa non lle pasaba a Sara segundo o costume das mulleres. Entón Sara riu para si mesma, dicindo: Despois de que eu sexa vella, terei pracer, sendo o meu señor tamén vello? E o Señor díxolle a Abraham: Por que riu Sara, dicindo: De verdade darei a luz un fillo, sendo vella? Hai algo demasiado difícil para o Señor? No tempo sinalado volverei a ti, no tempo da vida, e Sara terá un fillo. Xénese 18:10-14

Porque Sara concibiu e deu a luz a Abraham un fillo na súa vellez, no tempo que Deus lle falara. Xénese 21:2

E fixo que os seus camelos se axeonllasen fóra da cidade, xunto a un pozo de auga, ao serán, cando as mulleres saen a sacar auga. Xénese 24:11

E el dixo: Mirade, aínda é día bo, e non é hora de xuntar o gando. Abebede as ovellas e ide e apacentádeas. Xénese 29:7

Así responderá por min a miña xustiza o día seguinte, cando veña o meu salario diante da túa presenza: todo o que non sexa pinta e manchado entre as cabras, e negro entre as ovellas, será considerado roubado para min. Xénese 30:33

E aconteceu que, no tempo en que o gando preñaba, eu erguei os ollos e vin nun soño que os carneiros que saltaban sobre o gando estaban raiados, pintados e grises. Xénese 31:10

E aconteceu que no tempo do parto, velaquí que tiña xemelgos no ventre. Xénese 38:27

E aconteceu que desde o momento en que o constituíu administrador da súa casa e de todo o que tiña, o Señor bendiciu a casa do exipcio por mor de Xosé; e a bendición do Señor foi sobre todo o que tiña na casa e no campo. Xénese 39:5

Porque se non nos demorásemos, certamente xa teriamos voltado esta segunda vez. Xénese 43:10

E achegábase o momento da morte de Israel, e chamou ao seu fillo Xosé e díxolle: Se atopei graza aos teus ollos, pon, por favor, a túa man debaixo da miña coxa e trata comigo con bondade e fidelidade; non me enterres, por favor, en Exipto. Xénese 47:29

E aconteceu que, transcorrido o tempo, morreu o rei de Exipto; e os fillos de Israel suspiraron por mor da escravitude, e clamaron, e o seu clamor subiu a Deus por mor da escravitude. Éxodo 2:23

E Faraón endureceu o seu corazón tamén nesta ocasión, e non deixou ir o pobo. Éxodo 8:32

E o Señor fixou un tempo determinado, dicindo: Mañá o Señor fará isto na terra. Porque nesta hora enviarei todas as miñas pragas contra o teu corazón, contra os teus servos e contra o teu pobo, para que saibas que non hai ninguén coma min en toda a terra. Velaquí, mañá a estas horas farei chover sarabia moi forte, como non houbo en Exipto desde a súa fundación ata agora. E o Faraón mandou chamar a Moisés e a Aarón, e díxolles: Pequei esta vez. O Señor é xusto, e eu e o meu pobo somos impíos. Éxodo 9:5,14,18,27

E cando o teu fillo che pregunte o día seguinte, dicindo: Que é isto?, diráslle: Con man forte sacounos o Señor de Exipto, da casa de servidume. E aconteceu que, como o Faraón se aferraba a nós, o Señor matou a todos os primoxénitos na terra de Exipto, tanto os primoxénitos dos homes como os primoxénitos dos animais. Polo tanto, sacrifico ao Señor todo o que abre a matriz, sendo macho; pero redimo a todos os primoxénitos dos meus fillos. Éxodo 13:14-15

Se se levanta e anda fóra co seu bastón, entón o que o feriu será indemne; só pagará polo tempo perdido e fará que sexa completamente curado. Pero se o boi adoitaba empurrar co seu corno no pasado, e foi avisado ao seu dono, e non o gardou, senón que matou a un home ou a unha muller, o boi será apedreado e o seu dono tamén será condenado a morte. Ou se se sabe que o boi adoitaba empurrar no pasado, e o seu dono non o gardou, certamente pagará boi por boi; e o morto será seu. Éxodo 21:19,29,36

Gardarás a festa dos pans sen fermento. Comerás pans sen fermento durante sete días, como che mandei, no tempo sinalado do mes de Abib, porque nel saíches de Exipto. E ninguén se presentará diante de min coas mans baleiras. Éxodo 23:15

Gardarás a festa dos pans sen fermento. Sete días comerás pans sen fermento, como che mandei, no mes de Abib, porque no mes de Abib saíches de Exipto. Seis días traballarás, pero o sétimo día descansarás; no tempo da sementeira e na colleita descansarás. Éxodo 34:18,21

E a roupa, ou a urdime, ou a trama, ou calquera cousa de pel que laves, se a chaga desapareceu deles, lavarase unha segunda vez e quedará pura. Levítico 13:58

E se unha muller ten fluxo de sangue moitos días fóra do tempo da súa separación, ou se se prolonga máis alá do tempo da súa separación, todos os días do fluxo da súa impureza serán como os días da súa separación: será impura. Levítico 15:25

Non tomarás muller para a súa irmá, para a aflixir e descubrir a súa nudez, xunto á outra mentres ela viva. Levítico 18:18

Non obstante, as cidades dos levitas e as casas das cidades da súa posesión, os levitas poderán redimir en calquera momento. E fará contas co que o comprou desde o ano en que lle foi vendido ata o ano do xubileu; e o prezo da súa venda será segundo o número de anos, segundo o tempo dun jornaleiro será con el. Levítico 25:32,50

E a vosa mallada chegará ata a colleita, e a colleita chegará ata a sementeira; comeredes o voso pan ata fartarvos, e habitaredes seguros na vosa terra. Levítico 26:5

E como é a terra, se é abundante ou magra, se hai árbores nela ou non. E sede valentes e traede do froito da terra. Agora era o tempo das primeiras uvas maduras. Números 13:20

E contarano aos habitantes desta terra, porque escoitaron que ti, Señor, estás no medio deste pobo, que ti, Señor, es visto cara a cara, e que a túa nube está sobre eles, e que ti vas diante deles, de día nunha columna de nube, e de noite nunha columna de lume. Números 14:14

Como os nosos pais baixaron a Exipto, e nós habitamos nel moito tempo; e os exipcios nos atormentaron a nós e aos nosos pais: Números 20:15

E ordeneivos naquel tempo, dicindo: O Señor, o voso Deus, deuvos esta terra para que a poseades. Pasaredes armados diante dos vosos irmáns, os fillos de Israel, todos os que son aptos para a guerra. E ordeneivos a Xosué naquel tempo, dicindo: Os teus ollos viron todo o que o Señor, o voso Deus, fixo con estes dous reis; así fará o Señor con todos os reinos polos que pasedes. Deuteronomio 3:18,21

E o Señor mandoume naquel tempo que vos ensinase estatutos e xuízos, para que os puxesedes en práctica na terra á que ides ir para posuíla. Deuteronomio 4:14

Naquel tempo o Señor díxome: Talla dúas táboas de pedra coma as primeiras, sube a min ao monte e faiche unha arca de madeira. Naquel tempo o Señor separou a tribo de Leví para levar a arca da alianza do Señor, para estar diante do Señor, para servilo e para bendicir no seu nome, ata o día de hoxe. E eu permanecín no monte, como a primeira vez, corenta días e corenta noites; e o Señor escoitoume tamén naquel tempo, e o Señor non quixo destruírte. Deuteronomio 10:1,8,10

Cando asedies unha cidade durante moito tempo, guerreando contra ela para tomala, non destruirás as súas árbores con forza contra elas cun machado; porque poderás comer delas, e non as cortarás (porque a árbore do campo é a vida do home) para empregalas no asedio. Deuteronomio 20:19

Historia

E aconteceu que, ao pecharse a porta, cando xa era noite, os homes saíron; non sei onde foron; perseguídeos axiña, porque os alcanzaredes. Josué 2:5

Entón Xosué chamou os doce homes que preparara dos fillos de Israel, un home de cada tribo. E Xosué díxolles: Pasade diante da arca do Señor, o voso Deus, polo medio do Xordán, e cada un de vós levade unha pedra ao ombro, segundo o número das tribos dos fillos de Israel. Para que isto sexa un sinal entre vós, para que cando os vosos fillos pregunten aos seus pais no futuro, dicindo: Que significan para vós estas pedras? Entón responderedeslles: Que as augas do Xordán se cortaron diante da arca da alianza do Señor; cando pasou o Xordán, as augas do Xordán se cortaron; e estas pedras serán unha memoria para os fillos de Israel para sempre. Xosué 4:4-7

Naquel tempo, o Señor díxolle a Xosué: «Fai coitelos afiados e circuncida de novo os fillos de Israel por segunda vez». Xosué 5:2

E aconteceu que na sétima vez, cando os sacerdotes tocaron as trompetas, Xosué dixo ao pobo: "Gritade, porque o Señor vos entregou a cidade". Xosué 6:16

E aconteceu que, cando o rei de Ai o viu, apresuráronse e levantáronse cedo, e os homes da cidade saíron a combater contra Israel, el e todo o seu pobo, no momento sinalado, diante da chaira; pero el non sabía que había xente emboscada contra el detrás da cidade. Josué 8:14

E todos estes reis e as súas terras tomounos Xosué dunha soa vez, porque o Señor Deus de Israel loitaba por Israel. Xosué 10:42

E o Señor díxolle a Xosué: Non teñas medo por eles, porque mañá a estas horas entregareinos a todos mortos diante de Israel; cortarás os seus cabalos e queimarás os seus carros con lume. E Xosué volveu naquel momento, e tomou Hazor, e feriu o seu rei coa espada, porque Hazor era antes a cabeza de todos aqueles reinos. Xosué fixo guerra durante moito tempo contra todos aqueles reis. E naquel tempo veu Xosué, e exterminou os anaquims dos montes, de Hebrón, de Debir, de Anab e de todos os montes de Xudá, de todos os montes de Israel; Xosué destruíunos por completo coas súas cidades. Xosué 11:6,10,18,21

Polo tanto, diximos que, cando nos digan así a nós ou ás nosas xeracións no futuro, nós diremos de novo: Velaquí o modelo do altar do Señor, que fixeron os nosos pais, non para holocaustos nin para sacrificios, senón como testemuño entre nós e vós. Josué 22:28

E aconteceu moito tempo despois de que o Señor lle dera descanso a Israel de todos os seus inimigos arredor, que Xosué envelleceu e chegou a unha idade avanzada. Xosué 23:1

Ide e clamade aos deuses que escollistes; que eles vos libren no tempo da vosa tribulación. Xuíces 10:14

E aconteceu que, co paso do tempo, os fillos de Amón fixeron guerra a Israel. Mentres Israel habitou en Hesbón e nas súas aldeas, en Aroer e nas súas aldeas, e en tódalas cidades que están xunto ás costas de Arnón, trescentos anos. Por que, entón, non as recuperastes dentro dese tempo? Xuíces 11:4,26

Pero a súa muller díxolle: Se o Señor quixese matarnos, non aceptaría das nosas mans un holocausto e unha ofrenda de comida, nin nos mostraría todas estas cousas, nin nos contaría nesta ocasión cousas coma estas. Xuíces 13:23

Mais o seu pai e a súa nai non sabían que aquilo viña do Señor, e que buscaba unha ocasión contra os filisteos, porque naquel tempo os filisteos dominaban Israel. Xuíces 14:4

Cando Ana concibiu o día, deu a luz un fillo, e chamouno Samuel, porque lle pedín ao Señor. 1 Samuel 1:20

E o Señor chamou a Samuel por terceira vez. E Samuel levantouse e foi onde estaba Elí, e díxolle: Aquí estou, porque me chamaches. E Elí entendeu que o Señor chamara ao neno. 1 Samuel 3:8

Mañá, a estas horas, enviareiche un home da terra de Benxamín, e unxiráslle para que sexa capitán do meu pobo Israel, para que salve o meu pobo da man dos filisteos; porque eu teño visto o meu pobo, porque o seu clamor chegou a min. 1 Samuel 9:16

E dixéronlles aos mensaxeiros que viñeran: «Así lles diredes aos homes de Iabex de Galaad: Mañá, cando o sol quente, teredes axuda». E os mensaxeiros viñeron e lles dixeron aos homes de Iabex, e estes alegráronse. 1 Samuel 11:9

E o tempo que David reinou en Hebrón sobre a casa de Xudá foi sete anos e seis meses. 2 Samuel 2:11

Tamén no pasado, cando Saúl era rei sobre nós, ti eras quen guiaba e introducía a Israel; e o Señor díxoche: Ti alimentarás o meu pobo Israel e serás o xefe de Israel. 2 Samuel 5:2

Desde o día en que saquei os fillos de Israel de Exipto ata hoxe, non habitei en casa ningunha, senón que andei nunha tenda e nun tabernáculo. Desde o día en que establecín xuíces sobre o meu pobo Israel e che dei descanso de todos os teus inimigos, o Señor anúnciache que che fará unha casa. 2 Samuel 7:6

E aconteceu que, despois de transcorrer o ano, na época en que os reis saen á guerra, David enviou a Ioab e aos seus servos con el, e a todo Israel, e destruíron os fillos de Amón e asediaron Rabá. Pero David permaneceu en Xerusalén. 2 Samuel 11:1

Entón Absalom mandou chamar a Ioab para que o mandase onda o rei; pero este non quixo vir; e cando mandou de novo a segunda vez, non quixo vir. 2 Samuel 14:29

E Husai respondeu a Absalom: O consello que deu Ahitofel non é bo nesta ocasión. 2 Samuel 17:7

Amasa foi, pois, reunir os homes de Xudá; mais demorou máis do prazo que lle fixara. 2 Samuel 20:5

Entón ela falou, dicindo: Antigamente dicíase: "Consultarán a Abel". E así remataron o asunto. 2 Samuel 20:18

Estes son os nomes dos homes valentes que tiña David: o tacmonita que ocupaba o posto, xefe dos capitáns; este era Adino eznita; el alzou a súa lanza contra oitocentos, aos que matou dunha soa vez. E tres dos trinta xefes baixaron e viñeron a David no tempo da sega á cova de Adulam; e a tropa dos filisteos acampou no val de Refaim. E Benaía, fillo de Xehoiadá, fillo dun home valente, de Cabseel, que fixera moitas fazañas, matou a dous homes leóns de Moab; tamén baixou e matou a un león no medio dun pozo durante a neve. 2 Samuel 23:8,13,20

Entón o Señor enviou unha pestilencia sobre Israel desde a mañá ata o momento sinalado; e morreron do pobo desde Dan ata Beerxeba setenta mil homes. 2 Samuel 24:15

E o seu pai nunca o desagradara, dicindo: Por que fixeches iso?. Era tamén un home moi fermoso, e a súa nai o pariu despois de Absalón. 1 Reis 1:6

E o rei díxolle ao sacerdote Abiatar: «Vaite a Anatot, aos teus campos, porque mereces a morte. Mais non te matarei nesta ocasión, porque levaches a arca do Señor Deus diante do meu pai David e porque sufriches todo o que sufriu meu pai». 1 Reis 2:26

Naquel tempo Salomón celebrou unha festa, e todo Israel con el, unha gran congregación, desde a entrada de Hamat ata o río de Exipto, diante do Señor, o noso Deus, sete días e sete días, é dicir, catorce días. 1 Reis 8:65

Que o Señor se lle apareceu a Salomón por segunda vez, como se lle aparecera en Gabaón. 1 Reis 9:2

E aconteceu que, no momento da ofrenda do sacrificio da tarde, o profeta Elías achegouse e dixo: Señor, Deus de Abraham, de Isaac e de Israel, que se saiba hoxe que ti es Deus en Israel, que eu son o teu servo e que fixen todas estas cousas pola túa palabra. 1 Reis 18:36

E aconteceu á sétima vez que dixo: Velaquí que sae do mar unha pequena nube, coma a man dun home. E dixo: Sube e dille a Acab: "Prepara o teu carro e baixa, para que a choiva non te deteña". 1 Reis 18:44

E o anxo do Señor volveu por segunda vez, tocouno e díxolle: «Levántate e come, porque a viaxe é demasiado longa para ti». 1 Reis 19:7

E el respondeu: Nesta época, no momento da vida, abrazarás un fillo. E ela respondeu: Non, meu señor, home de Deus, non mintas á túa serva. E a muller concibiu e deu a luz un fillo no tempo que Eliseo lle dixera, no momento da vida. 2 Reis 4:16-17

E el díxolle: Non ía o meu corazón contigo cando o home volveu do seu carro para saír ao teu encontro? É tempo de recibir diñeiro, e de recibir roupa, e oliveiras, e viñas, e ovellas, e bois, e servos e servas? 2 Reis 5:26

Entón Eliseo dixo: Escoitade a palabra do Señor: Así di o Señor: Mañá a estas horas venderase unha medida de flor de fariña por un siclo, e dúas medidas de cebada por un siclo, na porta de Samaria. 2 Reis 7:1

E Finees, fillo de Eleazar, era o xefe sobre eles no pasado, e o Señor estaba con el. 1 Crónicas 9:20

E ademais, no pasado, mesmo cando Saúl era rei, ti eras quen guiaba e introducía a Israel; e o Señor, o teu Deus, díxoche: Ti alimentarás o meu pobo Israel e serás gobernante do meu pobo Israel. 1 Crónicas 11:2

E este é o número dos homes valentes que tiña David: Iasobeam, o hacmonita, xefe dos capitáns; el alzou a súa lanza contra trescentos que el matou dunha soa vez. 1 Crónicas 11:11

Naquel tempo, cando David viu que o Señor o respondera na eira de Ornán o jebuseo, ofreceu alí sacrificios. 1 Crónicas 21:28

E aconteceu que, co paso do tempo, despois de dous anos, as súas entrañas saíronlle por mor da súa enfermidade, e morreu de graves doenzas. E o seu pobo non lle fixo queimas como as queimaron os seus pais. 2 Crónicas 21:19

E aconteceu que, cando os levitas levaban o cofre ao despacho do rei, e vendo que había moito diñeiro, viñan o escriba do rei e o oficial do sumo sacerdote, baleiraban o cofre, collíano e volvíao levar ao seu lugar. Así facían día tras día, e acumulaban diñeiro en abundancia. 2 Crónicas 24:11

Despois do tempo en que Amasías se apartou de seguir ao Señor, organizaron unha conspiración contra el en Xerusalén, e fuxiu a Laquix. Pero enviaron tras del a Laquix, e alí o mataron. 2 Crónicas 25:27

E no tempo da súa angustia aínda máis prevaricou contra o Señor; este é o rei Acaz. 2 Crónicas 28:22

E o rei preguntoume (a raíña tamén estaba sentada ao seu carón): Canto durará a túa viaxe e cando volverás? Así que o rei pareceu ben en enviarme, e fixenlle unha data. Nehemías 2:6

Polo tanto, entregáchelos nas mans dos seus inimigos, que os aflixiron; e no tempo da súa angustia, cando clamaron a ti, escoitáchelos desde o ceo; e segundo a túa gran misericordia, déchesIles salvadores, que os salvaron da man dos seus inimigos. Nehemías 9:27

Porque se calas por completo neste momento, entón xurdirá afastamento e liberación para os xudeus doutro lugar; pero ti e a casa do teu pai seredes destruídos. E quen sabe se chegaches ao reino para un momento coma este? Ester 4:14

Poesía

Non hai tempo determinado para o home na terra? Non son os seus días coma os días dun mercenario? Xob 7:1

Se un home morre, volverá vivir? Agardarei todos os días do meu tempo, ata que chegue a miña transformación. Xob 14:14

Sabes ti o tempo en que parir as cabras bravas das rochas? Ou podes notar cando parir as cervas? Podes contar os meses que cumpren? Ou sabes ti o tempo en que parir? Xob 39:1-2

Puxeches alegría no meu corazón, máis ca no tempo en que medraban o seu trigo e o seu viño. Salmo 4:7

O Señor será refuxio para os oprimidos, un refuxio nos tempos da angustia. Salmo 9:9

As palabras do Señor son palabras puras, coma prata probada nun forno de terra, purificada sete veces. Salmo 12:6

Farás deles coma un forno ardente no tempo da túa ira; o Señor os tragará na súa ira, e o lume os consumirá. Salmo 21:9

Porque no tempo da angustia agocharáme no seu pavillón; no segredo do seu tabernáculo agocharáme; erguerase sobre unha rocha. Salmo 27:5

Os meus tempos están na túa man: líbrame da man dos meus inimigos e dos que me perseguen. Salmo 31:15

Por isto todo home piadoso orará a ti no momento en que poidas ser atopado; certamente nas grandes inundacións non se achegarán a el. Salmo 32:6

(Salmo de David, cando mudou o seu comportamento diante de Abimélec; este o botou, e el marchou.) Bendirei o Señor en todo momento; o seu eloxio estará de continuo na miña boca. Salmo 34:1

Non se avergoñarán no tempo malo, e nos días de fame serán satisfeitos. Mais a salvación dos xustos vén do Señor: El é a súa forza no tempo da angustia. Salmo 37:19,39

(Ao músico principal. Salmo de David.) Bendito o que se preocupa polo pobre: o Señor librarao no tempo da angustia. Salmo 41:1

Cos nosos oídos escoitamos, oh Deus, os nosos pais contáronnos a obra que fixeches nos seus días, nos tempos antigos. Salmo 44:1

Cando teña medo, en ti confiarei. Salmo 56:3

Confiade nel en todo momento; pobos, derramade o voso corazón diante del. Deus é o noso refuxio. Selah. Salmo 62:8

Mais eu, oh Señor, a miña oración é a ti, no tempo axeitado. Oh Deus, na multitude da túa misericordia, escóitame na verdade da túa salvación. Salmo 69:13

Non me rexeites na vellez; non me abandones cando me falten as forzas. Salmo 71:9

Mais el, cheo de compaixón, perdoou a súa iniquidade e non os destruíu; si, moitas veces apagou a súa ira e non provocou toda a súa ira. Salmo 78:38

Os que odian o Señor deberían someterse a el, pero o seu tempo debería durar para sempre. Salmo 81:15

Lembra o curto que é o meu tempo: por que fixeches a todos os homes en van? Salmo 89:47

Levantaraste e terás piedade de Sión, porque chegou o tempo de apiadar dela, chegou o tempo fixado. Salmo 102:13

Enviou un home diante deles, a Xosé, que fora vendido como servo, cuxos pés feriron con grilletes, foi posto en ferro, ata o momento en que se cumpriu a súa palabra; a palabra do Señor o probou. O rei enviou e liberouno, o gobernante do pobo, e deixouno ir libre. Salmo 105:17-20

Benditos os que gardan o dereito e o que practican a xustiza en todo tempo. Salmo 106:3

Moitas veces os librou; pero eles provocárono cos seus consellos, e foron humillados pola súa iniquidade. Con todo, el considerou a súa aflición, cando ouviu o seu clamor. Salmo 106:43-44

Bendito sexa o nome do Señor desde agora e para sempre. Salmo 113:2

Pero nós bendiremos ao Señor desde agora e para sempre. Louvado sexa o Señor. Salmo 115:18

A miña alma quéntase polo anhelo que sente polos teus xuízos en todo momento. Salmo 119:20

Sete veces ao día te alabo polos teus xustos xuízos. Salmo 119:64

É hora de que traballes, SEÑOR, porque invalidaron a túa lei. Salmo 119:126

O Señor gardará a túa saída e a túa entrada, desde agora e para sempre. Salmo 121:8

(Cántico de graos.) Moitas veces me aflixiron desde a miña mocidade, que diga agora Israel: Moitas veces me aflixiron desde a miña mocidade, pero non prevaleceron contra min. Salmo 129:1-2

Un amigo ama en todo momento, e un irmán nace para a adversidade. Proverbios 17:17

Porque o xusto cae sete veces e levántase; pero os malvados caerán no mal. Proverbios 24:16

Coma o frío da neve no tempo da sega, así é o mensaxeiro fiel para os que o envían, porque alivia a alma dos seus señores. A confianza nun home infiel no tempo da angustia é coma un dente roto e un pé dislocado. Proverbios 25:13,19

Hai algo do que se poida dicir: Mirade, isto é novo? Xa existía desde tempos antigos, que foron antes de nós. Eclesiastés 1:10

Para cada cousa hai un tempo, e un tempo para cada propósito debaixo do ceo: Un tempo para nacer e un tempo para morrer; un tempo para plantar e un tempo para arrincar o que está plantado; un tempo para matar e un tempo para curar; un tempo para derrubar e un tempo para edificar; un tempo para chorar e un tempo para rir; un tempo para lamentar e un tempo para bailar; un tempo para tirar pedras e un tempo para recollelas; un tempo para abrazar e un tempo para non abrazar; un tempo para gañar e un tempo para perder; un tempo para gardar e un tempo para desfacerse; un tempo para rachar e un tempo para coser; un tempo para calar e un tempo para falar; un tempo para amar e un tempo para odiar; un tempo para a guerra e un tempo para a paz. Que proveito ten o que traballa no que se afana? Vin o traballo que Deus lles deu aos fillos dos homes para que se exerciten nel. Fixo cada cousa fermosa no seu tempo; tamén puxo o mundo no seu corazón, para que ninguén poida acadar a obra que Deus fai desde o principio ata o fin. Sei que non hai ben neles, senón que o home se alegre e faga o ben na súa vida. E tamén que todo home coma e beba e goce do ben de todo o seu traballo, é don de Deus. Sei que todo o que Deus fai, será para sempre: nada se lle pode engadir nin quitar; e Deus faino para que os homes teman diante del. O que foi agora é; e o que ha de ser xa foi; e Deus require o que pasou. E ademais vin baixo o sol que no lugar do xuízo, que alí estaba a maldade; e no lugar da xustiza, que alí estaba a iniquidade. Dixen no meu corazón: Deus xulgará ao xusto e ao malvado; porque hai un tempo para cada propósito e para cada obra. Eclesiastés 3:1-17

Non sexas demasiado malvado nin sexas parvo; por que morrerías antes de tempo? Eclesiastés 7:17

Quen garda o mandamento non sufrirá nada malo; e o corazón do sabio discerniu o tempo e o xuízo. Porque para todo propósito hai tempo e xuízo, polo tanto, a miseria do home é grande sobre el. Porque non sabe o que ha de ser; porque quen lle pode dicir cando será? Non hai home que teña poder sobre o espírito para reter o espírito; nin ten poder no día da morte; e non hai exención nesa guerra; nin a maldade librará os que se lle entregan. Todo isto vin, e apliquei o meu corazón a toda obra que se fai baixo o sol; hai un tempo no que un home goberna sobre outro para o seu propio mal. Eclesiastés 8:5-9

Aínda que un pecador faga o mal cen veces, e os seus días sexan prolongados, con todo, eu sei que lles irá ben aos que temen a Deus, aos que temen a súa presenza. Eclesiastés 8:12

Volvín e vin baixo o sol que a carreira non é para os veloces, nin a batalla para os fortes, nin o pan para os sabios, nin as riquezas para os entendidos, nin o favor para os hábiles; senón que o tempo e a casualidade lles tocan a todos. Porque o home tampouco coñece o seu momento: coma os peixes que caen nunha rede mala, e coma os paxaros que caen na trampa, así caen os fillos dos homes nun tempo malo, cando cae sobre eles de súpeto. Eclesiastés 9:11-12

As flores aparecen na terra; chegou o tempo do canto dos paxaros, e oíuse a voz da tartaruga na nosa terra; Cantar 2:12

Profecía

Señor, ten piedade de nós; agardamos por ti; sé o seu brazo cada mañá, e a nosa salvación no tempo da angustia. Isaías 33:2

Sabedoría e coñecemento serán a estabilidade dos teus tempos e a forza da salvación; o temor do Señor é o seu tesouro. Isaías 33:6

Non teñas medo nin te asustes. Non cho dixen e non o anunciei desde aquela época? Vós sodes as miñas testemuñas. Hai outro deus fóra de min? Non hai outro deus; eu non coñezo ningún. Isaías 44:8

Contádeo, e achegádeos; si, que consulten xuntos. Quen anunciou isto desde tempos antigos? Quen o anunciou desde entón? Non son eu o Señor? E non hai outro Deus fóra de min; un Deus xusto e un Salvador; non hai outro fóra de min. Isaías 45:21

Declaro o fin desde o principio, e desde tempos antigos as cousas que aínda non foron feitas, dicindo: O meu consello permanecerá, e farei toda a miña vontade. Isaías 46:10

Dicíndolle a un tronco: Ti es o meu pai; e a unha pedra: Ti me deches a luz; porque me viraron as costas e non a cara; pero no tempo da súa angustia dirán: Levántate e sálvanos. Pero onde están os teus deuses que ti fixeches? Que se leven, se poden salvarte no tempo da túa angustia; porque segundo o número das túas cidades son os teus deuses, oh Xudá. Xeremías 2:27-28

Naquel tempo chamarán a Xerusalén o trono do Señor; e todas as nacións reuniranse nela, en nome do Señor, en Xerusalén; e non andarán máis tras os designios do seu malvado corazón. Xeremías 3:17

Avergoñáronse cando cometeron abominación? Non, non se avergoñaron en absoluto, nin puideron ruborizarse. Polo tanto, caerán entre os que caen; no tempo que eu os visite, serán derrubados, di o Señor. Xeremías 6:15

Si, a cegoña no ceo coñece os seus tempos fixos; e a tartaruga, a grulla e a andoriña gardan o tempo da súa chegada; pero o meu pobo non coñece o xuízo do Señor. Avergoñáronse por cometer abominación? Non, non se avergoñaron en absoluto, nin se ruborizaron; polo tanto, caerán entre os que caen; no tempo da súa visita serán derrubados, di o Señor. Esperabamos a paz, pero non veu o ben; e un tempo de saúde, e velaquí a angustia! Xeremías 8:7,12,15

O Señor dixo: De certo, o teu remanente será bo; de certo, farei que o inimigo che trate ben no tempo do mal e no tempo da aflición. Xeremías 15:11

Naqueles días e naquel tempo, farei brotar a David un rebrote de xustiza, que exercerá xuízo e xustiza na terra. Xeremías 33:15

Naqueles días e naquel tempo —oráculo do Señor—, virán os fillos de Israel, xuntos os fillos de Xudá, indo e chorando; irán e buscarán o Señor, o seu Deus. Xeremías 50:4

Velaquí que estou contra ti, oh arrogante —oráculo do Señor Deus dos Exércitos—, porque chegou o teu día, a hora en que te visitarei. Xeremías 50:31

Fuxide de en medio de Babilonia, e librade cada un a súa alma; non sexades talados pola súa iniquidade; porque este é o tempo da vinganza do Señor; El dará a ela a súa retribución. Xeremías 51:6

Por que nos esqueces para sempre e nos abandonas durante tanto tempo? Lamentacións 5:20

E a comida que comerás será, ao peso, vinte siclos ao día; comerás de cando en vez. Beberás tamén auga á medida, a sexta parte dun hin; beberás de cando en vez. Ezequiel 4:10-11

Chegou a mañá a ti, oh habitante da terra; chegou o tempo, achegouse o día da angustia, e non se volve o ruído dos montes. Chegou o tempo, achégase o día; non se alegre o comprador, nin se lamente o vendedor, porque a ira está sobre toda a súa multitude. Ezequiel 7:7, 12

Agora, cando pasei por ti e te vin, velaquí que o teu tempo era o tempo do amor; estendín o meu saco sobre ti e cubrín a túa nudez. Si, xureiche e fixen un pacto contigo, di o Señor Deus, e fixécheste miña. Ezequiel 16:8

Porque o día está preto, o día do Señor está preto, un día nubrado; será o tempo das nacións. Ezequiel 30:3

E acontecerá no mesmo tempo cando Gog veña contra a terra de Israel, di o Señor Deus, que a miña ira subirá contra o meu rostro. Ezequiel 38:18

O rei respondeu e dixo: Eu sei con certeza que queredes gañar tempo, porque vedes que o asunto se me escapa. Pero se non me revelades o soño, só hai unha sentenza para vós, porque preparastes palabras mentireiras e corruptas para dicir diante de min, ata que o tempo cambie. Polo tanto, contademe o soño, e saberei que podedes mostrarme a súa interpretación. Daniel 2:8-9

Entón Daniel entrou e rogoulle ao rei que lle dese tempo e que lle mostrase a interpretación. Daniel 2:16

El cambia os tempos e as estacións; derruba reis e establece reis; dá sabedoría aos sabios e coñecemento aos que entenden. Daniel 2:21

E ao final dos días, eu, Nabucodonosor, alcei os meus ollos ao ceo, e o meu entendemento volveu a min, e bendixen ao Altísimo, e loei e honrei a aquel que vive para sempre, cuxo dominio é un dominio eterno, e o seu reino é de xeración en xeración. E todos os habitantes da terra son considerados como nada; e el fai segundo a súa vontade no exército do ceo e entre os habitantes da terra; e ninguén pode deter a súa man, nin dicirlle: Que fas? Ao mesmo tempo, a miña razón volveu a min; e para a gloria do meu reino, a miña honra e o meu esplendor volveron a min; e os meus conselleiros e os meus señores buscáronme; e fun establecido no meu reino, e engadíuseme unha excelente maxestade. Agora eu, Nabucodonosor, loo e exalto e honro ao Rei do ceo, todas cuxas obras son verdade, e os seus camiños son xustiza; e os que andan con orgullo son capaces de humillar. Daniel 4:34-37

Cando Daniel soubo que o escrito estaba asinado, entrou na súa casa; e coas fiestras da súa cámara abertas cara a Xerusalén, axeonllábase tres veces ao día, oraba e daba grazas ao seu Deus, como facía antes. Daniel 6:10

Sabe, pois, e comprende que desde a saída da orde para restaurar e reconstruír Xerusalén ata o Mesías, o Príncipe, haberá sete semanas, e sesenta e dúas semanas; a rúa e o muro serán reconstruídos de novo, mesmo en tempos angustiosos. Daniel 9:25

Sementade para vós con xustiza, colleitade con misericordia; esfarelade o voso barbeito; porque é tempo de buscar o Señor, ata que veña e faga chover xustiza sobre vós. Oseas 10:12

Porque, velaquí, naqueles días e naquel tempo, cando traia de volta os cativos de Xudá e Xerusalén, reunirei tamén a todas as nacións e as farei baixar ao val de Xosafat, e alí pregarei con eles polo meu pobo e pola miña herdanza Israel, que esparexeron entre as nacións e repartiron a miña terra. Joel 3:1-2

Porque eu coñezo as vosas moitas transgresións e os vosos grandes pecados: aflixen o xusto, aceptan subornos e apartan do seu dereito o pobre na porta. Polo tanto, os prudentes gardarán silencio nese tempo, porque é un tempo malo. Buscade o ben e non o mal, para que vivades; e así o Señor, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como falastes. Amós 5:12-14

E a palabra do Señor veu a Xonás por segunda vez, dicindo: Levántate, vai a Nínive, a gran cidade, e predica nela a mensaxe que che mando. Xonás 3:1-2

Polo tanto, así di o Señor: Velaquí que contra esta familia estou a planear un mal, do cal non vos apartaredes do voso pescozo, nin andaredes con altiveza, porque este tempo é malo. Miqueas 2:3

Entón clamarán ao Señor, pero el non os escoitará; mesmo lles ocultará o seu rostro naquel momento, xa que se comportaron mal nas súas accións. Miqueas 3:4

Que maquinades contra o Señor? El porá fin por completo; a aflición non volverá a aparecer. Nahúm 1:9

Porque a visión aínda está por un tempo determinado, pero ao final falará, e non mentirá; aínda que tarde, agárdaa; porque de seguro virá, e non tardará. Habacuc 2:3

E acontecerá naquel tempo que rexistrarei Xerusalén con candeas e castigarei os homes que están asentados sobre as súas feces, os que din no seu corazón: O Señor non fará o ben nin o mal. Sofonías 1:12

Velaquí, naquel tempo eu desfacerei a todos os que te aflixen; salvarei a que coxa e reunirei a que foi expulsada; e dareilles loanza e fama en toda a terra onde foron avergoñados. Naquel tempo vos traerei de volta, mesmo no tempo en que vos reunirei; porque vos farei un nome e unha loanza entre todos os pobos da terra, cando volva traer o voso cativerio diante dos vosos ollos, di o Señor. Sofonías 3:19-20

Así fala o Señor dos Exércitos, dicindo: Este pobo di: Non chegou o tempo, o tempo de que se edifique a casa do Señor. Entón veu a palabra do Señor por medio do profeta Hageo, dicindo: É xa o tempo de habitar nas vosas casas con teitos, e esta casa está desolada? Agora, polo tanto, así di o Señor dos Exércitos: Considerade os vosos camiños. Hageo 1:2-4

E eu reprenderei ao devorador por amor de vós, e non destruirá os froitos da vosa terra; nin a vosa vide perderá o seu froito antes de tempo no campo, di o Señor dos Exércitos. Malaquías 3:11

Evanxeos e Actos

Desde aquela época, Xesús comezou a predicar e a dicir: «Arrepentídevos, porque o reino dos ceos está preto». Mateo 4:17

Xa escoitastes que se dixo aos antigos: Non matarás; e quen mate, estará exposto ao xuízo. Pero eu dígovos que quen se enfade co seu irmán sen causa, estará exposto ao xuízo; e quen lle diga ao seu irmán: "Necio", estará exposto ao sanedrío; e quen lle diga: "Parvo", estará exposto ao lume do inferno. Polo tanto, se traes a túa ofrenda ao altar e alí te lembras de que o teu irmán ten algo contra ti, deixa alí a túa ofrenda diante do altar e vaite primeiro reconciliarte co teu irmán; despois volve e presenta a túa ofrenda. Ponte de acordo co teu adversario axiña, mentres andas con el no camiño; non sexa que o adversario te entregue ao xuíz, e o xuíz te entregue ao garda, e sexas metido na cadea. De verdade che digo que non sairás de alí ata que pagues o último céntimo. Xa oístes que se dixo aos antigos: Non cometerás adulterio. Mais eu dígovos que calquera que mira a unha muller para desexala, xa cometeu adulterio con ela no seu corazón. E se o teu ollo dereito te fai tropezar, arráncao e bótao de ti, porque é mellor para ti que se perda un dos teus membros, e non que todo o teu corpo sexa botado ao inferno. E se a túa man dereita te fai tropezar, córtaa e bótaa de ti, porque é mellor para ti que se perda un dos teus membros, e non que todo o teu corpo sexa botado ao inferno. Foi dito: Calquera que repudie á súa muller, que lle dea carta de divorcio. Mais eu dígovos que calquera que repudie á súa muller, agás por causa de fornicación, fai que cometa adulterio, e calquera que case coa divorciada, comete adulterio. Outra vez, escoitastes que se dixo polos antigos: Non perxurarás, senón que cumprirás ao Señor os teus xuramentos. Pero eu dígovos: Non xuredes en absoluto; nin polo ceo, porque é o trono de Deus; nin pola terra, porque é o escabel dos seus pés; nin por Xerusalén, porque é a cidade do gran Rei. Tampouco xuredes pola túa cabeza, porque non podes facer branco nin negro un só cabelo. Pero que a vosa palabra sexa: Si, si; non, non; porque todo o que é máis que isto vén do mal. Escoitastes que se dixo: Ollo por ollo e dente por dente. Pero eu dígovos: Non resistades ao mal; senón a quen che fera na meixela dereita, dálle tamén a outra. E a quen alguén te queira demandar e quitarche a túnica, déixalle tamén o manto. E a quen te obrigue a ir unha milla, vai con el dúas. Dá ao que che pida, e non te volvas do que che queira pedir prestado. Xa oíches que se dixo: Amarás ao teu próximo e odiarás ao teu inimigo. Pero eu dígovos: Amade aos vosos inimigos, bendicide aos que vos maldín, facede ben aos que vos odian e orade polos que vos ultraxan e vos perseguen, para que sexades fillos do voso Pai que está nos ceos, porque fai saír o seu sol sobre malos e bos, e fai chover sobre xustos e inxustos. Porque se amades aos que vos aman, que recompensa teredes? Non fan o mesmo os publicanos? E se saudades só aos vosos irmáns, que facedes vós máis que os demais? Non fan o mesmo os publicanos? Sede, pois, vós perfectos, como o voso Pai que está nos ceos é perfecto. Mateo 5:21-48

E pola mañá: Hoxe fará mal tempo, porque o ceo está vermello e escuro. Hipócritas, podedes discernir a face do ceo, pero non podedes discernir os signos dos tempos? Mateo 16:3

Entón achegouse Pedro a el e preguntoulle: «Señor, cantas veces o meu irmán pecará contra min, e o perdoarei? Ata sete veces?». Xesús respondeulle: «Non che digo ata sete veces, senón ata setenta veces sete». Mateo 18:21-22

E el respondeu: «Ide á cidade, a casa de tal home, e dille: O Mestre di: Achegouse o meu tempo; celebrarei a Pascua na túa casa cos meus discípulos». Mateo 26:18

e dicindo: Cumpriuse o tempo e achegouse o Reino de Deus; arrepentídevos e crede no Evanxeo. Marcos 1:15

Entón Pedro comezou a dicirlle: «Nós deixámolo todo e seguímoste». Respondeu Xesús: «De verdade vos digo que ninguén deixou casa, irmáns, irmás, pai, nai, muller, fillos ou terras por min e polo Evanxeo, que non reciba cen veces máis agora, neste tempo, casas, irmáns, irmás, nais, fillos e terras, con persecucións; e no mundo vindeiro a vida eterna. Pero moitos dos primeiros serán últimos, e os últimos serán os primeiros. Marcos 10:28-31

Porque naqueles días haberá aflición, como non houbo desde o principio da creación que Deus creou ata agora, nin a haberá. Estade atentos, vixiade e orade, porque non sabedes cando será o momento. Marcos 13:19,33

Tende coidado de vós mesmos: se o teu irmán peca contra ti, repréndeo; e se se arrepente, perdóao. E se peca contra ti sete veces ao día, e sete veces ao día volve a ti, dicindo: Arrepentome, perdoaraslle. Lucas 17:3-4

Entón Pedro dixo: «Nós deixámolo todo e seguímoste». E el díxolles: «De verdade vos digo que non hai ninguén que deixe casa, pais, irmáns, muller ou fillos polo Reino de Deus, que non reciba moito máis neste tempo presente e no mundo vindeiro vida eterna». Entón tomou consigo os doce e díxolles: «Velaquí, subimos a Xerusalén, e cumprirase todo o que os profetas escribiron sobre o Fillo do home». Lucas 18:28-31

E dixo: «Tede coidado de non vos enganar, porque moitos virán no meu nome, dicindo: Eu son o Cristo, e o tempo está achegándose; polo tanto, non os sigades». Lucas 21:8

E caerán polo gume da espada, e serán levados cativos a todas as nacións; e Xerusalén será hollada polos xentís, ata que se cumpran os tempos dos xentís. Lucas 21:24

Xesús díxolle: «Tanto tempo levo convosco e aínda non me coñeces, Filipe? Quen me viu a min, viu ao Pai. Como dis ti: Móstranos ao Pai?» Xoán 14:9

Estas cousas vos dixen para que non vos escandalicedes. Expulsaránvos das sinagogas; aínda que chega a hora en que calquera que vos mate pensará que lle fai un servizo a Deus. E faranche estas cousas porque non coñeceron ao Pai nin a min. Pero estas cousas vos dixen para que, cando chegue a hora, vos lembredes que vos falei delas. E estas cousas non vos dixen ao principio, porque estaba convosco. Xoán 16:1-4

Estas cousas vos dixen en proverbios; pero chega o tempo en que xa non vos falarei en proverbios, senón que vos falarei abertamente do Pai. Xoán 16:25

Díxolle por segunda vez: «Simón, fillo de Xonás, ámasme?». El respondeu: «Si, Señor; ti sabes que te amo». Díxolle: «Apacenta as miñas ovellas». Díxolle por terceira vez: «Simón, fillo de Xonás, ámasme?». Pedro entristeceu porque lle dixera por terceira vez: «Ámasme?». E el respondeu: «Señor, ti sabes todo; ti sabes que te amo». Xesús díxolle: «Apacenta as miñas ovellas». Xoán 21:16-17

Reunidos, preguntáronlle: «Señor, restaurarás neste tempo o reino de Israel?». El respondeulles: «Non vos corresponde a vós saber os tempos nin as sazóns, que o Pai puxo no seu poder. Feitos 1:6-7

Arrepentídevos, pois, e convertídevos, para que sexan borrados os vosos pecados, cando veñan da presenza do Señor os tempos do alivio; e el enviará a Xesucristo, que antes vos foi predicado, a quen

o ceo debe recibir ata os tempos da restauración de todas as cousas, das que Deus falou pola boca de todos os seus santos profetas desde o principio do mundo. Feitos 3:19-21

Pero cando se achegou o tempo da promesa que Deus lle xurara a Abraham, o pobo medrou e multiplicouse en Exipto. Feitos 7:17

E a voz volveulle dicir por segunda vez: «O que Deus purificou, ti non o chames común». Feitos 10:15

Polo tanto, permaneceron moito tempo falando con coraxe no Señor, que daba testemuño da palabra da súa graza e permitía que se fixesen sinais e marabillas polas súas mans. Feitos 14:3

E fixo dun só sangue todas as nacións dos homes para habitar sobre toda a face da terra, e fixou os tempos fixados de antemán, e os límites das súas moradas; e Deus pasou por alto os tempos desta ignorancia; pero agora manda a todos os homes en todas partes que se arrepintan. Feitos 17:26,30

E despois de pasar alí algún tempo, partiu e percorreu por orde toda a rexión de Galacia e Frixia, confirmando a todos os discípulos. Feitos 18:23

E mentres el discutía sobre a xustiza, a temperanza e o xuízo futuro, Félix tremeu e respondeu: Vaite por agora; cando teña un momento oportuno, chamareite. Feitos 24:25

Epístolas

Porque cando aínda estabamos sen forzas, Cristo morreu no seu debido tempo polos impíos. Romanos 5:6

Porque eu considero que os sufrimentos deste tempo presente non son dignos de ser comparados coa gloria que ha de ser revelada en nós. Romanos 8:18

Así, pois, tamén neste tempo hai un remanente segundo a elección da graza. Romanos 11:5

E iso, sabendo o tempo, que xa é hora de espertar do sono; porque agora está a nosa salvación máis preto do que cando cremos. Romanos 13:11

Polo tanto, non xulguedes nada antes de tempo, ata que veña o Señor, quen sacará á luz as cousas ocultas das tebras e manifestará os consellos dos corazóns; e entón cada home terá a loanza de Deus. 1 Corintios 4:5

(Porque el di: Escoiteite no tempo aceptable, e no día da salvación socorreite. Velaquí, agora é o tempo aceptable; velaquí, agora é o día da salvación.) 2 Corintios 6:2

Pero por igualdade, para que agora, neste tempo, a vosa abundancia sexa un suplido para a súa carencia, para que tamén a súa abundancia sexa un suplido para a vosa carencia; para que haxa igualdade: 2 Corintios 8:14

Agora ben, digo que o herdeiro, mentres é neno, non se diferencia en nada dun servo, aínda que sexa señor de todo; senón que está baixo titores e gobernadores ata o tempo fixado polo pai.

Así tamén nós, cando eramos nenos, estabamos escravizados baixo os elementos do mundo. Mais, cando chegou a plenitude do tempo, Deus enviou o seu Fillo, nado de muller, nado baixo a lei, para redimir os que estaban baixo a lei, a fin de que recibísemos a adopción de fillos. Gálatas 4:1-5

para que, na dispensación da plenitude dos tempos, reunise todas as cousas en Cristo, tanto as que están no ceo como as que están na terra; nel: Efesios 1:10

Redimendo o tempo, porque os días son malos. Efesios 5:16

Andade con sabedoría cos que están fóra, rescatando o tempo. Colosenses 4:5

Agora ben, o Espírito di claramente que nos últimos tempos algúns apostatarán da fe, facendo caso a espíritos enganadores e a doutrinas de demos; 1 Timoteo 4:1

Sabede tamén isto, que nos últimos días virán tempos perigosos. 2 Timoteo 3:1

Polo tanto, condénote diante de Deus e do Señor Xesucristo, que ha de xulgar vivos e mortos na súa aparición e no seu reino: Predica a palabra; insiste a tempo e fóra de tempo; reprende, increpa, exhorta con toda paciencia e doutrina. Porque virá tempo no que non soportarán a sa doutrina; senón que, tendo comezón de oídos, amontoaranse mestres segundo as súas propias concupiscencias; e apartarán os seus oídos da verdade e volveranse ás fábulas. 2 Timoteo 4:1-4

Pero manifestou a súa palabra nos tempos oportunos mediante a predicación, que me foi confiada segundo o mandamento de Deus, o noso Salvador; Tito 1:3

Deus, que moitas veces e de moitos xeitos falou no pasado aos pais por medio dos profetas, Hebreos 1:1

Polo tanto, debemos prestar máis atención ás cousas que escoitamos, para que non se nos escapasen. Hebreos 2:1

De novo, limita un día determinado, dicindo en David: Hoxe, despois de tanto tempo; como está dito: Hoxe, se escoitases a súa voz, non endurezades os vosos corazóns. Hebreos 4:7

Acheguémonos, polo tanto, con confianza ao trono da graza, para obter misericordia e atopar graza para o socorro no momento oportuno. Hebreos 4:16

Mentres que non sabedes o que será mañá. Pois que é a vosa vida? É só vapor, que aparece por pouco tempo e logo desaparece. Santiago 4:14

Bendito sexa Deus e Pai do noso Señor Xesucristo, que segundo a súa abundante misericordia nos renaceu para unha esperanza viva mediante a resurrección de Xesucristo de entre os mortos, para unha herdanza incorruptible, sen mácula e inmarcesible, reservada no ceo para vós, que sodes gardados polo poder de Deus mediante a fe, para a salvación que está lista para ser revelada no tempo derradeiro. 1 Pedro 1:3-5

Xa que sabedes que non fostes redimidos con cousas corruptibles, como prata e ouro, da vosa va conduta recibida por tradición dos vosos pais; senón co precioso sangue de Cristo, como de cordeiro sen mancha e sen mancha; o cal foi predestinado antes da fundación do mundo, pero manifestouse

nestes últimos tempos para vós, que por el credes en Deus, que o resucitou dos mortos e lle deu gloria; para que a vosa fe e a vosa esperanza estean en Deus. 1 Pedro 1:18-21

Mais vós sodes xeración escollida, sacerdocio real, nación santa, pobo adquirido por Deus, para que proclamedes as virtudes daquel que vos chamou das tebras á súa luz marabillosa. Vós que antes non erades pobo, pero agora sodes pobo de Deus; vós que non obtivestes misericordia, pero agora obtivestes misericordia. 1 Pedro 2:9-10

O seu adorno non sexa o adorno exterior de trenzar o cabelo, de vestir ouro ou de vestir roupa; senón o home oculto do corazón, no que non é corruptible, o adorno dun espírito manso e tranquilo, que é de gran valor diante de Deus. Porque así se adornaban antigamente as santas mulleres, que confiaban en Deus, estando sometidas aos seus propios maridos, como Sara obedeceu a Abraham, chamándoo señor; delas sodes fillas, sempre que fagades o ben e non teñades medo de ningún susto. 1 Pedro 3:3-6

Xa que Cristo padeceu por nós na carne, vós tamén, armádevos do mesmo pensamento; porque aquel que padeceu na carne cesou de pecar, para que xa non viva o resto do seu tempo na carne segundo as paixóns dos homes, senón segundo a vontade de Deus. Pois o tempo pasado da nosa vida abónanos para cumprir a vontade dos xentís, mentres andabamos en lascivia, paixóns, exceso de viño, festas, banquetes e idolatrías abominables: 1 Pedro 4:1-3

Porque chegou o momento en que o xuízo debe comezar pola casa de Deus; e se comeza primeiro por nós, cal será o fin dos que non obedecen o evanxeo de Deus? 1 Pedro 4:17

Humilládevos, pois, baixo a poderosa man de Deus, para que el vos exalte no debido tempo. Botando nel toda a vosa preocupación, porque el coida de vós. 1 Pedro 5:6-7

Filliños, é o derradeiro tempo; e como xa ouvistedes que o anticristo virá, xa hai moitos anticristos; polo cal sabemos que é o derradeiro tempo. 1 Xoán 2:18

Como vos dixeron que haberá escarnecedores no derradeiro tempo, que andarán segundo as súas propias paixóns impías. Xudas 1:18

Revelación

Bendito sexa o que le e os que escoitan as palabras desta profecía e gardan as cousas que nela están escritas, porque o tempo está preto. Apocalipse 1:3

E xurou por aquel que vive para sempre e para sempre, que creou o ceo e as cousas que nel hai, e a terra e as cousas que nel hai, e o mar e as cousas que nel hai, que xa non habería tempo. Apocalipse 10:6

Polo tanto, alegradevos, ceos e os que habitades neles. Ai dos habitantes da terra e do mar! Porque o demo baixou a vós con gran ira, sabendo que ten pouco tempo. Apocalipse 12:12

E outro anxo saíu do templo, berrando con gran voz ao que estaba sentado na nube: "Mete a túa fouce e colleita, porque chegou a hora de colleitar, porque a colleita da terra está madura". Apocalipse 14:15

E díxome: Non seles as palabras da profecía deste libro, porque o tempo está chegando. Apocalipse 22:10

Apócrifos

E para descubrir para nós unha luz na casa do Señor, noso Deus, e para darnos alimento no tempo da nosa servidume. 1 Esdras 8:79

E de novo, co paso do tempo, trouxeches o diluvio sobre os que habitaban no mundo e os destruíches. 2 Esdras 3:9

E non poden comprender as cousas que se lles prometen aos xustos no futuro: porque este mundo está cheo de inxustiza e enfermidades. Porque o gran da mala semente foi sementado no corazón de Adán desde o principio, e canta impiedade xerou ata este tempo? E canto producirá aínda ata que chegue o tempo da mallada? 2 Esdras 4:27,30

Porque para vós abriuse o paraíso, plantouse a árbore da vida, preparouse o tempo futuro, preparouse a abundancia, edificouse unha cidade e permitiuse o descanso, si, a bondade e a sabedoría perfectas. 2 Esdras 8:52

Respondeume entón e dixo: Mide o tempo con dilixencia en si mesmo; e cando vexas parte dos sinais pasados, que che dixen antes, entón comprenderás que é o mesmo tempo no que o Altísimo comezará a visitar o mundo que creou. 2 Esdras 9:1-2

E respondeume, dicindo: Como é o campo, así é a semente; como son as flores, así son as cores; como é o traballador, así é o traballo; e como é o labrego, así é a súa agricultura; porque era o tempo do mundo. 2 Esdras 9:17

O Altísimo tamén mirou os tempos soberbios, e velaquí que remataron, e as súas abominacións cumpriuse. 2 Esdras 11:44

E díxome: Do mesmo xeito que ti non podes buscar nin coñecer as cousas que hai no fondo do mar, así ninguén pode ver na terra o meu Fillo nin os que están con el, senón de día. 2 Esdras 13:52

E por ser un xuíz xusto, quitouvos a tempo o que vos dera. 2 Esdras 14:32

Vai a Media, fillo meu, porque eu creo de verdade o que dixo o profeta Xonás de Nínive, que será destruída; e que por un tempo haberá paz en Media; e que os nosos irmáns xacerán esparexidos pola terra desde aquela boa terra; e Xerusalén quedará desolada, e a casa de Deus nela será queimada, e quedará desolada por un tempo; e que de novo Deus terá piedade deles e os traerá de volta á terra, onde construirán un templo, pero non como o primeiro, ata que se cumpra o tempo desa era; e despois volverán de todos os lugares do seu cativerio, e reconstruirán Xerusalén gloriosamente, e a casa de Deus será construída nela para sempre cun edificio glorioso, como dixeron os profetas. Tobías 14:4-5

Porque agora é o momento de axudar á túa herdanza e de levar a cabo as túas empresas para a destrución dos inimigos que se levantaron contra nós. Despois deste tempo, cada un volveu á súa herdanza, e Xudit foi a Betulia, e permaneceu na súa propia posesión, e foi no seu tempo honorable en todo o país. E non houbo ninguén que fixese máis medo aos fillos de Israel nos días de Xudit, nin moito tempo despois da súa morte. Xudit 13:5,21,25

Pois todo sacrificio é pouco para ser un aroma agradable para ti, e non chega toda a graxa para o teu holocausto; pero o que teme ao Señor é grande en todo tempo. Xudit 16:16

Lémbrate, oh Señor, dáte a coñecer no tempo da nosa aflición e dáme coraxe, oh Rei das nacións e Señor de todo poder. Engadidos a Ester 14:12

E no ventre da miña nai foi formado para ser carne no tempo de dez meses, sendo compactado en sangue, da semente do home, e o pracer que veu co sono. Sabedoría de Salomón 7:2

Se un home desexa moita experiencia, ela coñece cousas antigas e conxectura correctamente o que ha de vir: coñece as sutilezas dos discursos e pode expoñer frases escuras; prevé signos e marabillas, e os acontecementos das estacións e dos tempos. Sabedoría de Salomón 8:8

Dáme sabedoría, que senta no teu trono; e non me rexeites de entre os teus fillos. Porque eu, o teu servo e fillo da túa serva, son unha persoa débil e de pouco tempo, e demasiado nova para entender o xuízo e as leis. Porque aínda que un home sexa tan perfecto entre os fillos dos homes, se a túa sabedoría non está con el, non será considerado. Sabedoría de Salomón 9:4-6

Porque podes mostrar a túa gran forza en todo momento cando queiras; e quen poderá resistir o poder do teu brazo? Sabedoría de Salomón 11:21

Porque tamén nos tempos antigos, cando pereceron os xigantes orgullosos, a esperanza do mundo gobernado pola túa man escapou nun vaso débil e deixou para todas as eras unha semente de xeración. Sabedoría de Salomón 14:6

Porque en todas as cousas, oh Señor, magnificaches o teu pobo e o glorificaches, sen terlle importancia á súa consideración; senón que o axudaches en todo tempo e lugar. Sabedoría de Salomón 19:22

El agochará as súas palabras por un tempo, e os beizos de moitos proclamarán a súa sabedoría. Eclesiástico 1:24

Endereita o teu corazón e persevera constantemente, e non te apresures no tempo da angustia. Eclesiástico 2:2

Porque o Señor é compasivo e misericordioso, tardío e moi compasivo; perdoa os pecados e salva no tempo da aflición. Eclesiástico 2:11

Non busques ser xuíz, sendo incapaz de quitar a iniquidade; non sexa que teñas medo da figura do poderoso, un tropezo no camiño da túa rectitude. Eclesiástico 7:6

O poder da terra está na man do Señor, e ao seu debido tempo poñerá sobre ela alguén que sexa proveitoso. Eclesiástico 10:4

Non sexas demasiado sabio no teu traballo; e non te gloríes no tempo da túa angustia. Eclesiástico 10:26

As obras do Señor fácense con xuízo desde o principio; e desde o momento en que as fixo, dispuxo as súas partes. Eclesiástico 16:26

O Señor creou o home da terra e volveuno a ela. Deulles poucos días e pouco tempo, e tamén poder sobre as cousas que nela hai. Eclesiástico 17:1-2

Humíllate antes de enfermar, e no tempo dos pecados amosa arrepentimento. Nada te impida cumprir o teu voto no seu debido tempo, e non demores ata a morte para ser xustificado. Antes de orar, prepárate; e non sexas como quen tenta ao Señor. Pensa na ira que virá ao final, e no tempo da vinganza, cando El apartará a súa cara. Cando teñas dabondo, lembra o tempo da fame; e cando sexas rico, pensa na pobreza e na necesidade. Desde a mañá ata a tarde o tempo cambia, e todas as cousas se fan pronto diante do Señor. O home sabio temerá en todo, e no día do pecado gardarase da ofensa; pero o tolo non gardará o tempo. Eclesiástico 18:21-27

Non lle repitas a outro o que che dixeron, e nunca che irá peor. Tanto se che pasa a un amigo como a un inimigo, non fales da vida dos demais; e se podes sen ofenderte, non a reveles. Porque el escoitouche e observouche, e cando chegue o momento odiarache. Eclesiástico 19:7-9

O coñecemento da maldade non é sabedoría, nin en ningún momento o consello dos pecadores é prudencia. Eclesiástico 19:22

Hai quen cala porque non ten que responder; e hai quen garda silencio, sabendo o momento oportuno. O sabio calará ata que vexa a oportunidade; pero o charlatán e o parvo non miran o momento oportuno. Eclesiástico 20:6-7

Un conto fóra de tempo é coma música de loito: pero os azoutes e a corrección da sabedoría nunca están fóra de tempo. Eclesiástico 22:6

Do mesmo xeito que a madeira unida e unida nun edificio non se pode soltar con tremer, así o corazón que se afirma cun consello aconsellado non temerá en ningún momento. Eclesiástico 22:16

Sé fiel ao teu veciño na súa pobreza e alegraraste na súa prosperidade; manténlle fiel no tempo da súa angustia e herdarás con el na súa herdanza. Porque non sempre se debe desprezar unha clase baixa, nin admirar o rico parvo. Eclesiástico 22:23

El enche todas as cousas coa súa sabedoría, como Fisón e como Tigris no tempo dos froitos novos. Fai que o entendemento abunde como o Éufrates e como o Xordán no tempo da colleita. Fai que a doutrina do coñecemento apareza como a luz e como Xeón no tempo da vendima. Eclesiástico 24:25-27

Sexa rico ou pobre, se un home ten bo corazón para co Señor, sempre se alegrará cun rostro alegre. Eclesiástico 26:4

Se estás entre os indiscretos, garda o tempo; pero permanece sempre entre os homes entendidos. Eclesiástico 27:12

Presta ao teu veciño cando teña necesidade e págalle de volta no seu debido tempo. Garda a túa palabra e trata con el con fidelidade, e sempre atoparás o que che é necesario. Moitos, cando lles prestaban algo, daban por atopado e molestaban aos que os axudaban. Ata que o recibe, bica a man do home; e polo diñeiro do seu veciño fala con humildade; pero cando ten que devolver, prolonga o prazo, devolve palabras de queixa e queixase do tempo que pasa. Eclesiástico 29:2-5

A envexa e a ira acurtan a vida, e a preocupación fai que envelleza antes de tempo. Eclesiástico 30:24

Non derrames palabras onde hai músico, nin mostres sabedoría fóra de tempo. Eclesiástico 32:4

Cando acabes os teus días e acabes a túa vida, reparte a túa herdanza. Eclesiástico 33:23

A misericordia é oportuna no tempo da aflición, coma as nubes da choiva no tempo da seca. Eclesiastés 35:20

Acurta o tempo, lembra a alianza e que eles anuncien as túas marabillas. Eclesiástico 36:8

Hai compañeiro que se alegra na prosperidade do amigo, pero no tempo da angustia estará contra el. Eclesiástico 37:4

Entón dálle sitio ao médico, porque o Señor o creou; non o deixes marchar de ti, porque ti o necesitas. Hai un tempo no que nas súas mans hai o bo éxito. Porque tamén orarán ao Señor, para que prospere aquilo que dan para aliviar e remediar para prolongar a vida. Eclesiástico 38:12-14

E ninguén pode dicir: Que é isto? Por que? Porque no momento oportuno todos serán buscados. Ao seu mando as augas detivéronse coma un montón, e ás palabras da súa boca os receptáculos das augas. Eclesiástico 39:17

Hai espíritos creados para a vinganza, que na súa furia dan duros golpes; no tempo da destrución derraman a súa forza e aplacan a ira daquel que os creou. Eclesiástico 39:28

Alegraranse no seu mandamento e estarán preparados na terra cando sexa necesario; e cando chegue o seu momento, non transgrederán a súa palabra. De xeito que ninguén pode dicir: Isto é peor ca aquilo, porque co tempo todos serán ben aprobados. Eclesiástico 39:31,34

Irmáns e axuda están contra o tempo da angustia; pero as esmolas librarán máis ca ambos. Eclesiástico 40:24

Fixo tamén a lúa para servir no seu tempo como declaración dos tempos e como sinal do mundo. Eclesiástico 43:6

Noé foi atopado perfecto e xusto; no tempo da ira foi tomado en troco do mundo; polo tanto, foi deixado como un remanente para a terra, cando chegou o diluvio. Eclesiástico 44:17

No tempo de Moisés tamén fixo unha obra de misericordia, el e Caleb, fillo de Iefuné, pois resistíronse á congregación, e evitaron que o pobo pecase, e aplacaron as murmuracións malvadas. Eclesiástico 46:7

Salomón reinou nun tempo de paz e foi honrado; porque Deus puxo toda a paz ao seu redor, para que puidese edificar unha casa no seu nome e preparar o seu santuario para sempre. Eclesiástico 47:13

A lembranza de Xosías é coma a composición do perfume que se fai coa arte do boticario: é doce coma o mel en todas as bocas, e coma a música nun banquete de viño. Comportouse con rectitude na conversión do pobo e quitou as abominacións da iniquidade. Dirixiu o seu corazón ao Señor e no tempo dos impíos estableceu o culto a Deus. Eclesiástico 49:1-3

Como debemos magnificar a Zorobabel? El era coma un selo na man dereita. Así foi Xesús, fillo de Xosadek, quen no seu tempo edificou a casa e erixiu un templo santo ao Señor, preparado para a gloria eterna. Eclesiástico 49:11-12

Agora, pois, bendicide o Deus de todo, que é o único que fai marabillas en todas partes, que exalta os nosos días desde o ventre e que trata connosco segundo a súa misericordia. Que nos dea alegría de corazón e que haxa paz nos nosos días en Israel para sempre; que confirme a súa misericordia connosco e nos libre no seu tempo! Eclesiástico 50:22-24

Invoquei ao Señor, Pai do meu Señor, para que non me abandonase nos días da miña angustia, nin no tempo dos soberbios, cando non había axuda. Louvarei o teu nome continuamente, e cantarei louvores con acción de grazas; e así foi escoitada a miña oración. Porque me salvaches da destrución e me libraches do mal tempo; polo tanto, darei grazas, e louvareite, e bendicirei o teu nome, oh Señor. Eclesiástico 51:10-12

Traballa a tempo, e ao seu tempo darache a túa recompensa. Eclesiastés 51:30

Non te lembres das iniquidades dos nosos antepasados; senón lembra o teu poder e o teu nome agora, neste tempo. Baruc 3:5

Cando se achegaba o momento da morte de Matatías, díxolles aos seus fillos: «Agora cobraron forza o orgullo e a reprensión, e o tempo da destrución, e a ira da indignación. Agora, fillos meus, sed celosos pola lei e dade as vosas vidas polo pacto dos vosos pais. Lembrade as accións que fixeron os nosos pais no seu tempo; así recibiredes unha gran honra e un nome eterno. Non foi Abraham fiel na tentación, e lle foi imputado por xustiza? Xosé, no tempo da súa angustia, gardou o mandamento e foi feito señor de Exipto. 1 Macabeos 2:49-53

Polo tanto, lonxe de min a idea de salvar a miña propia vida en tempo de angustia, porque non son mellor que os meus irmáns. 1 Macabeos 13:5

Nese momento Simón levantouse e loitou pola súa nación, gastando moitos dos seus bens, armou os homes valentes da súa nación e deulles salarios. Porque no seu tempo as cousas prosperaron nas súas mans, de xeito que os pagáns foron levados fóra do seu país, e tamén os que estaban na cidade de David en Xerusalén, que se construíran unha torre, da cal saían, e contaminaron todo arredor do santuario, e causaron moito dano no lugar santo. 1 Macabeos 14:32,36

Os irmáns xudeus que están en Xerusalén e na terra de Xudea deséxanlles aos irmáns xudeus que están por todo Exipto saúde e paz: que Deus vos sexa misericordioso e se lembre da súa alianza que fixo con Abraham, Isaac e Xacob, os seus fieis servos; e que vos dea a todos un corazón para servilo e facer a súa vontade con boa coraxe e vontade; e que abra os vosos corazóns na súa lei e os seus mandamentos, e que vos envíe paz; e que escoite as vosas oracións, e que sexa un convosco, e que nunca vos abandone no tempo da angustia. 2 Macabeos 1:1-5